

สรุปและขอเสนอแนะ

๖.๑ สรุปสภาพทางกายภาพ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางใต้ประมาณ ๖๕๐ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๖,๘๘๒ ตารางกิโลเมตร ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุดของภาคใต้ หรือเป็นอันดับ ๑๐ ของประเทศ

๖.๑.๑ สภาพภูมิศาสตร์

จังหวัดสุราษฎร์ธานีตั้งอยู่ในคาบสมุทรมลอินโดจีน ส่วนที่เป็นแหลมยื่นไปในทะเลอันดามันประเทศโดยทั่วไปมีสภาพที่ผสมผสานทั้งพื้นที่ราบ พื้นที่ภูเขา และหมู่เกาะต่าง ๆ ซึ่งสรุปได้ ๔ ลักษณะ ดังนี้

(๑) พื้นที่ราบสูงทางทิศตะวันตก สภาพทั่วไปเป็นที่ราบสูงมีภูเขาใหญ่อยู่สลับซับซ้อนเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่หล่อเลี้ยงพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัด ประกอบด้วยป่าโปร่งและป่าดงดิบ

(๒) พื้นที่ราบสูงทางทิศตะวันออก ได้แก่ พื้นที่สลับเขาของเทือกเขาบรรทัด ซึ่งเป็นเขตแดนระหว่างสุราษฎร์ธานีกับนครศรีธรรมราช

(๓) พื้นที่ราบตอนกลางและริมทะเล ได้แก่ บริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันตก พื้นที่อยู่ระหว่างพื้นที่ราบสูงทางทิศตะวันตกกับที่ราบสูงทิศตะวันออก พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบริมฝั่งทะเล ภูเขา ป่าไม้เบญจพรรณ และป่าชายเลน

(๔) พื้นที่เกาะในทะเล มีทั้งหมดประมาณ ๕๐ เกาะ เกาะที่สำคัญได้แก่ เกาะสมุย เกาะพะงัน และหมู่เกาะอ่างทอง มีชายฝั่งทะเลยาวถึง ๑๑๕.๕๐ กิโลเมตร

๖.๑.๒ สภาพภูมิอากาศ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยทั่วไปมีอากาศอยู่ในเขตอบอุ่น มีฝนตกชุกเกือบตลอดปี เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงมีเพียง ๒ ฤดู คือ ฤดูร้อน (กุมภาพันธ์ - เมษายน) และฤดูฝน (พฤษภาคม - มกราคม) ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๒,๐๐๐ มิลลิเมตรต่อปี อุณหภูมิเฉลี่ย ๒๕ - ๒๘ องศาเซลเซียส

๖.๑.๓ ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำผิวดินที่สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ แม่น้ำตาปี (ยาว ๒๐๐ กิโลเมตร) และแม่น้ำชุมพร (ยาว ๕๐ กิโลเมตร) นอกจากนี้ยังมีคลองอีกประมาณ ๓๕ สาย เช่น คลองมะขามเตี้ย ท่ากุ่ม ท่าทองใหม่ และบึงขุนทะเล ฯลฯ

๖.๑.๔ ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเนื้อที่ป่าทั้งหมด ๙,๖๔๔.๕๐ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๕๓.๓๕ ของพื้นที่จังหวัด ลักษณะของป่ามีทั้งป่าดงดิบและป่าแล้ง ป่าดงดิบมีไม้มีค่าอยู่มาก อาทิ ยาง ยาง ตะเคียน จำปา ฯลฯ ส่วนป่าแล้งมีไม้สำคัญ ได้แก่ โกงกาง แสม ฯลฯ จึงเหมาะสำหรับทำฟืนและถ่าน เนื้อที่ป่าแบ่งเป็น ป่าสงวน ๖๓ ป่า เนื้อที่ ๕,๓๔๓.๕๑ ตารางกิโลเมตร ป่าถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี ๓ ป่า เนื้อที่ ๒๓๖.๕ ตารางกิโลเมตร ป่าสงวน ๑๔ โครงการ เนื้อที่ ๔,๘๖๖.๕๖ ตารางกิโลเมตร และสวนป่าอีก ๕ แห่ง เนื้อที่เต็มโครงการ ๕๐.๔๕ ตารางกิโลเมตร สกรป่าโดยทั่วไปถูกบุกรุกทำลายลงอย่างมาก จำเป็นต้องวางมาตรการป้องกันเพื่ออนุรักษ์ป่าต้นน้ำลำธารที่สำคัญของจังหวัด

๖.๑.๕ ทรัพยากรธรณี

ทรัพยากรแร่ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ติ่มก วุลแฟรม พลง ยิปซัม แม่ไรท์ ฯลฯ บริเวณที่พบและเปิดดำเนินการทำเหมืองพบในอำเภอบ้านนาสาร, กาญจนดิษฐ์, เวียงสระ, เกาะสมุย และเกาะพัง ซึ่งเปิดดำเนินการทำเหมืองทั้งสิ้น ๖๕ แห่ง เป็นพื้นที่ ๑๔,๓๘๗ ไร่

๖.๑.๖ ทรัพยากรการท่องเที่ยว

จากการศึกษาของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ปรากฏว่าแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ มีจำนวนรวมทั้งสิ้นถึง ๕๕ แห่ง และแบ่งออกได้เป็น ๓ ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ จำนวน ๓๕ แห่ง ประเภทประวัติศาสตร์โบราณคดี และศาสนสถาน จำนวน ๑๑ แห่ง และประเภทศิลปะวัฒนธรรม ๖ แห่ง
จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทั้ง ๕๕ แห่งนั้น สามารถจัดกลุ่มเพื่อพิจารณาในการวางแผนการพัฒนาได้เป็น ๗ กลุ่ม คือ

๑) กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอเวียง และอำเภอกาญจนดิษฐ์ ประกอบด้วยแหล่งธรรมชาติ ๘ แห่ง และศิลปวัฒนธรรม ๑ แห่ง ลักษณะทั่วไปกล่าวได้ว่าไม่เป็นแหล่งที่ดึงดูดความสนใจมากนัก ส่วนใหญ่เป็นที่รักนถนอมใจของประชาชนในท้องถิ่น

๒) กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวอำเภอไชยา ส่วนใหญ่เป็นประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถานและศาสนสถาน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่นักท่องเที่ยวชาวไทย

๓) กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวคอนสัก ประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ๒ แห่ง ศาสนสถาน ๒ แห่ง จัดอยู่ในเกณฑ์ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวไปปานกลาง โดยทั่วไปการเข้าถึงยังไม่สะดวกนักโดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

๔) กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวพนม เป็นประเภทแหล่งธรรมชาติ ๒ แห่ง โดยทั่วไปยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร แต่มีโอกาสสูงที่จะเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ต่อไป

๕) กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวเกาะสมุย เป็นประเภทแหล่งธรรมชาติ ๑๖ แห่ง ศาสนสถาน ๓ แห่ง และศิลปวัฒนธรรม ๑ แห่ง จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง และได้รับความนิยมนมากที่สุดจากนักท่องเที่ยว และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่จะได้รับการพัฒนาอย่างมีแผนต่อไป เพื่อลดหรือลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น

๖) กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวหมู่เกาะอ่างทอง จัดเป็นประเภทธรรมชาติ โดยมีเกาะน้อยใหญ่มากกว่า ๕๐ เกาะ มีทิวทัศน์ที่สวยงามและแปลกตา เป็นกลุ่มที่ได้รับความนิยมมากแห่งหนึ่ง แต่ด้วยข้อจำกัดของการเข้าถึงโดยเฉพาะช่วงมรสุม จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาในกลุ่มนี้

๗) กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวเกาะพะงัน ประกอบด้วยแหล่งธรรมชาติ ๘ แห่ง ศาสนสถาน ๑ แห่ง และศิลปวัฒนธรรม ๑ แห่ง โดยทั่วไปจุดเด่นยังไม่มากเท่าเกาะสมุย การเข้าถึงยังไม่สะดวก แต่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวที่ชอบความสงบ

๖.๑.๓ การใช้ที่ดิน

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ทั้งหมด ๘,๐๕๖,๒๕๐ ไร่ จำแนกการใช้ที่ดินอย่างกว้าง ๆ ได้ดังนี้

- พื้นที่ป่าไม้ ๘,๒๗๑,๗๒๐ ไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๕ ของพื้นที่ทั้งหมด
- พื้นที่การเกษตร ๓,๐๔๑,๑๓๖ ไร่ หรือร้อยละ ๓๗.๕๔ ของพื้นที่ทั้งหมด
- พื้นที่ประโยชน์อื่น ๆ ๖๕๔,๐๕๖ ไร่ หรือร้อยละ ๘.๑๑ ของพื้นที่ทั้งหมด

การใช้ที่ดินที่สำคัญ

(๑) การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ส่วนใหญ่จะเป็นการทำสวนยางพารา ประมาณร้อยละ ๒๑.๕๕ ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด รองลงมาคือ การทำนา สวนมะพร้าว นอกนั้นเป็นการเพาะปลูกผลไม้และพืชยืนต้น อาทิ เงาะ กาแฟ ปาล์ม น้ำมัน พื้นที่ปลูกพืชไร่ พืชผักทั้งสิ้น ๑๕๗,๑๔๓ ไร่ ไร่แก่ ข้าวไร่, ข้าวโพด ฯลฯ บริเวณพื้นที่ติดคลองทางการเกษตรมากที่สุด คือ อำเภอพุนพิน อำเภอกาญจนดิษฐ์ และอำเภอคีรีรัฐนิคมตามลำดับ

(๒) การใช้ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยและประกอบกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งพบว่าบริเวณอำเภอเมืองเป็นศูนย์กลางการบริหาร การค้า บริการ บริเวณอำเภอพุนพินมีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นทั้งยังเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางรถไฟ อำเภอบ้านนาสารเป็นชุมชนแหล่งกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ

๖.๑.๔ การแบ่งเขตการปกครอง

แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๖ อำเภอ ๒ กิ่งอำเภอ

- ชุมชนเมืองมี ๒ เทศบาล ๑๖ สุขาภิบาล
- ชุมชนชนบทมี ๑๑๔ ตำบล ๘๐๗ หมู่บ้าน

๖.๒ โครงสร้างเศรษฐกิจ

เกษตรกรรมเป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจากมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๑.๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในปี ๒๕๒๕ ซึ่งในภาคเกษตรกรรมนี้สาขากสิกรรมและการประมงเป็นสาขาสำคัญ โดยมีสัดส่วนเป็นร้อยละ ๗๑.๒ และร้อยละ ๒๑.๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในภาคเกษตรกรรม หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๘ และร้อยละ ๘.๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

อุตสาหกรรมเป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๖.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในปี ๒๕๒๕ ในช่วงปี ๒๕๒๑ - ๒๕๒๕ มีอัตราการขยายตัวเป็นร้อยละ ๐.๓๘ ต่อปีเท่านั้น อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็น

อุตสาหกรรมขนาดเล็กและขนาดกลาง ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น อุตสาหกรรมสีข้าว รมควั่นยางพารา เป็นต้น ซึ่งกระจายอยู่ทั่วไปตามแหล่งวัตถุดิบในจังหวัด

พาณิชย์กรรมซึ่งนับว่ามีบทบาทและความสำคัญต่อเศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานีในอันดับที่สองรองจากการเกษตรกรรม โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ๑,๐๕๐.๘ ล้านบาท หรือร้อยละ ๓๒.๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในปี ๒๕๒๕ ซึ่งสาขาที่มีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างสูง ได้แก่ สาขาการธนาคาร และการบริการ ซึ่งสาขาการธนาคารเปลี่ยนแปลงจากสัดส่วนร้อยละ ๑.๕๕ ในปี ๒๕๒๑ เป็นร้อยละ ๒.๕๑ ในปี ๒๕๒๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด และสาขาการบริการจากร้อยละ ๘.๖๐ ในปี ๒๕๒๑ เป็นร้อยละ ๑๑.๗๘ ในปี ๒๕๒๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด อัตราการขยายตัวของสาขาการธนาคารเป็นร้อยละ ๑๑.๘ และสาขาการบริการเป็นร้อยละ ๘.๕

รายได้ประชาชาติของจังหวัดสุราษฎร์ธานีเฉลี่ยต่อบุคคลในปี ๒๕๒๕ เท่ากับ ๕,๔๔๗ บาท ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของภาคเล็กน้อย (๕,๔๕๒ บาทต่อคน) และลดลงจากปี ๒๕๒๑ ซึ่งเท่ากับ ๕,๖๐๒ บาทต่อคน เมื่อเปรียบเทียบสถานภาพทางเศรษฐกิจของประชาชนจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับจังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้ จะอยู่ในอันดับที่ ๘ จาก ๑๔ จังหวัดของภาคใต้ในปี ๒๕๒๕

จากการศึกษาทางด้านการผลิตโดยอาศัยข้อมูลเดียวกัน พบว่าการผลิตภาคปศุภุณมียังมีความเชื่อมโยงแนบมากกับการผลิตในภาคหุุคยภุณมิ (ซึ่งเป็น Agro- Industry เป็นส่วนใหญ่) เพราะการผลิตภาคหุุคยภุณมิมูลค่าเป็นเพียงร้อยละ ๑๔.๔ ของการผลิตภาคปศุภุณมิเท่านั้น ดังนั้นผลผลิตจากภาคปศุภุณมิส่วนใหญ่จึงเข้าสู่ภาคหุุคยภุณมิโดยตรง ส่งผลให้การผลิตในสาขาการค้าของภาคหุุคยภุณมิ มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเกี่ยวกับการผลิตภาคปศุภุณมิ และมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่ทดแทนการลดลงของการผลิตภาคปศุภุณมิ

๖.๓ โครงสร้างประชากร

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีประชากรทั้งสิ้น ๒๑๕,๖๔๘ คน ในปี ๒๕๒๕ แบ่งเป็นชาย ๓๐๗,๑๔๑ คน และหญิง ๓๐๘,๕๐๘ คน ประชากรร้อยละ ๗๖.๘๔ อาศัยอยู่ในเขตชนบทและร้อยละ ๒๓.๑๖ ของประชากรทั้งหมด อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยทั้งจังหวัดเท่ากับ ๔๘.๐๖ คนต่อตารางกิโลเมตร จะเห็นว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความสามารถในการรับประชากรได้เพิ่มขึ้นอยู่บ้าง แต่เมื่อพิจารณาอัตราการเพิ่มของ

ประชากร เท่ากับร้อยละ ๒.๐๗ ต่อปี ซึ่งในจำนวนนี้เป็นอัตราการเพิ่มตามธรรมชาติสูงมาก ถึงร้อยละ ๒.๘๘ ซึ่งจะทำให้ประชากรวัยเด็กเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ของจังหวัด ซึ่งใน ปัจจุบันพบว่าอัตราการพึ่งพาเกือบจะเป็น ๑:๑ ซึ่งสูงมากอันจะเป็นภาระในการเลี้ยงดูของ ครอบครัวอย่างมาก การวางแผนประชากรจึงนับว่าจำเป็นอย่างยิ่งในพื้นที่จังหวัดซึ่งจะต้อง ทำโดยการลดอัตราการเพิ่มทางธรรมชาติ

การขยายย่นส่วนใหญจะเป็นการอพยพเพื่อการประกอบอาชีพเป็นส่วนใหญ่ การ ขยายตัวและความเจริญอย่างรวดเร็วของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่งผลให้ประชากรจากจังหวัด ต่าง ๆ ทั้งในภาคใต้และภาคอื่น ๆ ย้ายถิ่นเข้ามาอาศัย และประกอบอาชีพในจังหวัดมากยิ่งขึ้น

การคาดคะเนประชากรในอนาคต นับว่ามีความสำคัญต่อการวางแผนพัฒนาจังหวัด อย่างมาก เนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติมีอยู่อย่างจำกัด เมื่อมีประชากรเพิ่มขึ้นความต้องการ ใช้น้ำที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนการบริการขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ที่ทางราชการจะต้องจัด สร้างขึ้นเพื่อให้บริการแก่ประชาชนก็จะเพิ่มมากขึ้นไปด้วย ทั้งนี้ยังรวมไปถึงการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์และแหล่งงานในอนาคตอีกด้วย ซึ่งการคาดคะเนประชากรจังหวัดสุราษฎร์ธานีในที่นี้คาด คคะเนโดยวิธี Simple Linear Regression ได้ผลดังนี้ ในปี ๒๕๒๕ (สิ้นสุดแผนพัฒนา ฉบับที่ ๕) จะมีประชากรประมาณ ๖๕๐,๐๐๐ คน และในปี ๒๕๓๕ (สิ้นสุดแผนพัฒนาฉบับที่ ๖) จะมีประชากรประมาณ ๗๑๐,๐๐๐ คน

๖.๔ การบริการทางสังคม

๖.๔.๑ การศึกษา

การจัดการศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่หลายหน่วยงาน ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน จำนวนถึง ๖๖๘ แห่ง เป็นโรงเรียนสายสามัญ (อนุบาล - ม.ปลาย) ๖๕๕ แห่ง โรงเรียนและวิทยาลัยสายอาชีวศึกษา ๙ แห่ง สถานศึกษาสังกัดการศึกษาออก โรงเรียนและอื่น ๆ อีก ๑๔ แห่ง มีนักเรียนนักศึกษาทั้งสิ้น ๑๔๕,๔๘๒ คน ครูอาจารย์ ๗,๖๕๕ คน

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความพร้อมทางด้านการศึกษาอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สายอาชีวศึกษาซึ่งจะเป็นฐานที่สำคัญหนึ่งในการรองรับการจ้างงานที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

๖.๔.๒ การสาธารณสุข

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสถานบริการสาธารณสุขทั้งสิ้น ๓๖๑ แห่ง ประกอบด้วย
โรงพยาบาลประจำจังหวัด ๑ แห่ง (๖๐๐ เตียง) โรงพยาบาลอำเภอ ๘ แห่ง (๑๖๑ เตียง)
โรงพยาบาลเอกชน ๒ แห่ง (๓๗ เตียง) โรงพยาบาลจิตเวช ๑ แห่ง (๑,๐๐๐ เตียง)
สถานพยาบาลไม่มีเตียงคนไข้ ๑๗ แห่ง สถานีอนามัยและศูนย์ครุฑ ๑๒๖ แห่ง และร้านขายยา
๑๕๕ แห่ง

การบริการด้านสาธารณสุขในจังหวัด ก่อตัวได้วยังให้บริการไม่ทั่วถึง เพราะสถาน
บริการสาธารณสุขส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตเมือง และบุคลากรทางสาธารณสุขมีภาวะรับผิดชอบต่อ
ประชากรในอัตราส่วนที่สูงมาก คือ แพทย์ต่อประชากรเป็น ๑ ต่อ ๑๐,๕๔๓ คน และพยาบาล
ต่อประชากรเป็น ๑ ต่อ ๓,๑๗๘ คน ซึ่งทั้งนี้ยังไม่รวมแพทย์ท่องเที่ยวที่เดินทางมายังจังหวัด
สุราษฎร์ธานีอีกปีละประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ คน

๖.๔.๓ ความปลอดภัย

การรักษาความปลอดภัยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในความรับผิดชอบของกอง
กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งได้ดำเนินการตามการปราบปรามอาชญากรรมทุก
ประเภททุกชนิดโดยอาศัยแผนต่าง ๆ ซึ่งกรมตำรวจกองบัญชาการตำรวจภูธร ๔ และกองบังคับ
การตำรวจภูธร ๑๐ เป็นผู้กำหนด กำจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี
มีทั้งสิ้น ๑,๔๖๖ นาย ในปี ๒๕๓๗ ซึ่งคิดเป็นอัตราส่วนต่อประชากร ๑ ต่อ ๔๖๐ คน อีกทั้งพื้นที่
ในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานียังเป็นที่ตั้งของสถานีอำนวยการสูงสุดจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ ประกอบเป็น
เขตแทรกซึมของบุคลากรภายนอกที่มีศรัทธาแก่ในอดีต ทำให้ความมั่นคงปลอดภัยเป็นเรื่องจำเป็น
อย่างยิ่งในการพัฒนาให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีก้าวไปสู่ความเจริญและกิจกรรมที่จะบังเกิดในอนาคต

๖.๔.๔ การบริการไฟฟ้าและประปา

การจำหน่ายกระแสไฟฟ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้รับ
ซื้อกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ในระบบ ๓๓,๐๐๐ โวลต์ และจ่ายกระแสไฟฟ้าให้
ประชาชนทุกอำเภอในระบบ ๒๒๐ โวลต์ โดยมีผู้ใช้ไฟฟ้าในปี ๒๕๓๖ ๓๑,๘๘๕ ราย จ่าย
กระแสไฟฟ้าทั้งหมด ๔.๕ ล้านหน่วย นอกจากนี้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคยังได้อผลิตกระแสไฟฟ้า
จำหน่ายเอง ในเขตอำเภอเกาะสมุยและอำเภอเกาะพะงัน

การบริการนำประปาภายในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีแค่เฉพาะในเขตเทศบาลและ
สุขาภิบาล โดยการดำเนินงานของการประปาส่วนภูมิภาค ๒ แห่ง คือ ในเขตเทศบาลเมือง
สุราษฎร์ธานี-สุขาภิบาลท่าข้าม และในเขตเทศบาลตำบลนาสาร ส่วนสุขาภิบาลอื่น ๆ อยู่
ในความรับผิดชอบของสุขาภิบาล ซึ่งกำลังรอกการโอนความรับผิดชอบในการประปาส่วนภูมิภาค
ตามมติคณะรัฐมนตรี

๖.๕ การศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี

เป็นการศึกษาเพื่อค้นหา หน้าที่ ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนเมืองด้วยกันเอง
และระหว่างชุมชนเมืองกับพื้นที่โดยรอบ พื้นที่ทำการศึกษาได้แก่ เทศบาลและสุขาภิบาล
ซึ่งมีทั้งสิ้น ๑๔ แห่ง ซึ่งได้แบ่งการศึกษาออกเป็น การศึกษาเพื่อจัดลำดับศูนย์กลางชุมชนเมือง
และการศึกษาเพื่อหาพื้นที่ใด เขตอิทธิพลของชุมชนเมืองแต่ละแห่ง

๖.๕.๑ การจัดลำดับศูนย์กลางชุมชนเมือง

วิธีการศึกษาก็คือขบวนการทางสถิติ คือ คาคะแนนมาตราฐาน, Correlation
Matrix, เทคนิคการถ่วงน้ำหนัก และจัดแบ่งกลุ่มคาคะแนนความสำคัญตามวิธี Histograme
ซึ่งผลการศึกษามีดังนี้

ศูนย์กลางชุมชนลำดับที่ ๑	โคแก	เทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี	
ศูนย์กลางชุมชนลำดับที่ ๒	โคแก	สุขาภิบาลท่าข้าม	อำเภอพุนพิน
ศูนย์กลางชุมชนลำดับที่ ๓	โคแก	เทศบาลตำบลนาสาร	อำเภอนาสาร
		สุขาภิบาลเกาะสมุย	อำเภอเกาะสมุย
		สุขาภิบาลเวียงสระ	อำเภอเวียงสระ
ศูนย์กลางชุมชนลำดับที่ ๔	โคแก	สุขาภิบาลตลาดไชยา	อำเภอไชยา
ศูนย์กลางชุมชนลำดับที่ ๕	โคแก	สุขาภิบาลบ้านนา	กิ่งอำเภอบ้านนาเดิม
		สุขาภิบาลท่าฉาง	อำเภอท่าฉาง
		สุขาภิบาลคอนสัก	อำเภอคอนสัก
		สุขาภิบาลกาญจนดิษฐ์	อำเภอกาญจนดิษฐ์
		สุขาภิบาลท่าขนอน	อำเภอกีรีวิรุณคม
		สุขาภิบาลท่าทองใหม่	อำเภอกาญจนดิษฐ์
		สุขาภิบาลยานหินแดง	อำเภอพระแสง

สุชาภิบาลท่าชนะ	อำเภอท่าชนะ
สุชาภิบาลชุมเรียง	อำเภอไชยา
สุชาภิบาลเคียนซา	อำเภอเคียนซา
สุชาภิบาลพนม	อำเภอพนม
สุชาภิบาลเขาวง	อำเภอบ้านตาขุน

(ตามลำดับ)

๖.๘.๒ การหาเขตอิทธิพลของศูนย์กลางชุมชนเมือง

การศึกษาเพื่อหาเขตอิทธิพลของศูนย์กลางชุมชนเมืองแต่ละแห่ง โดยอาศัย
ทฤษฎี Gravity Model ซึ่งได้ผลดังนี้

๑) เขตอิทธิพลเทศบาลเมือง สุชาภิบาลท่าข้าม มีศูนย์กลางชุมชนหลัก ๒ แห่ง
คือ เทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานีและสุชาภิบาลท่าข้าม โดยที่เทศบาลเมืองทำหน้าที่เป็นศูนย์
กลางการค้าบริการ การอุตสาหกรรม การศึกษา และการบริหารราชการของจังหวัดที่สำคัญ
ที่สุด ส่วนสุชาภิบาลท่าข้ามเป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตรกรรมของจังหวัด และศูนย์
กลางการคมนาคมทางบก ศูนย์กลางชุมชนทั้งสองแห่งมีขอบเขตการให้บริการครอบคลุมพื้นที่
ทั้งจังหวัดก็เป็นได้ แต่เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาเขตอิทธิพลอื่น ๆ จึงได้กำหนดพื้นที่ใต้เขต
อิทธิพลเทศบาลเมืองและสุชาภิบาลท่าข้าม ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่ชุมชนเมืองและชนบทใน ๑๑
อำเภอ ดังนี้ อำเภอเมือง อำเภอพุนพิน อำเภอบ้านนาสาร อำเภอพนม อำเภอบ้านตาขุน
อำเภอเคียนซา อำเภอกอนสัก อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอหาดง อำเภอไชยา และอำเภอ
ท่าชนะ โดยมีสุชาภิบาลแต่ละแห่งเป็นศูนย์กลางชุมชนรอง

๒) เขตอิทธิพลบ้านนาสาร ศูนย์กลางชุมชนหลักคือ เทศบาลตำบลนาสาร และ
มีสุชาภิบาลบ้านนาเป็นศูนย์กลางชุมชนรอง เทศบาลตำบลนาสารทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางกิจกรรม
ทางการเกษตรของจังหวัด โดยพื้นที่ในเขตอำเภอบ้านนาสาร และกิ่งอำเภอบ้านนาเดิมเป็น
พื้นที่ใต้เขตอิทธิพล

๓) เขตอิทธิพลเวียงสระ ศูนย์กลางชุมชนหลัก คือ สุชาภิบาลเวียงสระและสุชาภิบาล
ย่านดินแดงเป็นศูนย์กลางชุมชนรอง สุชาภิบาลเวียงสระเป็นชุมชนเมืองขนาดใหญ่แห่งหนึ่งซึ่งเป็น
แหล่งขนถ่ายแร่ปถม และกิจกรรมทางการค้าอย่างมาก พื้นที่ใต้เขตอิทธิพลอยู่ในอำเภอเวียงสระ
อำเภอพระแสง และกิ่งอำเภอชัยบุรี

๔) เขตอิทธิพลเกาะสมุย ศูนย์กลางชุมชนหลัก ได้แก่ สุขาภิบาลเกาะสมุย
ไม่มีศูนย์กลางชุมชนรอง สุขาภิบาลเกาะสมุยทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางกิจกรรมการท่องเที่ยว
ของจังหวัด พื้นที่ใต้เขตอิทธิพลหลักเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ อ่าวโคกแก้ว พื้นที่ในเขตอำเภอ
เกาะสมุยและอำเภอเกาะพะงัน ประกอบกับการคมนาคมระหว่างเกาะพังกับแผ่นดินใหญ่
ทำได้ค่อนข้างลำบาก จึงต้องพึ่งพิงการบริการพื้นฐานในเขตอำเภอเกาะสมุยอยู่มาก

๖.๖ การศึกษาสภาพการพัฒนาศูนย์ชุมชนชนบทจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประชากรร้อยละ ๗๓ ของประชากรทั้งหมดจะอาศัยอยู่
ในพื้นที่ชนบททั้ง ๑๑๔ ตำบลของจังหวัด สภาพชนบทในจังหวัดโดยทั่วไปประชาชนจะอยู่อย่าง
กระจัดกระจาย จะหนาแน่นในบริเวณที่ใกล้เคียงกับเส้นทางคมนาคมสายสำคัญของจังหวัด
เท่านั้น ในการศึกษาสภาพการพัฒนาศูนย์ชุมชนจังหวัดสุราษฎร์ธานีในที่นี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ตัว
ประกอบ (Factor Analysis) เพื่อวิเคราะห์สภาพชนบทของจังหวัดในระบิตตำบล ซึ่ง
ทำการประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยโปรแกรม SPSS โปรแกรมย่อย Factor ซึ่ง
จะนำผลการศึกษาออกมาในรูปของเมทริกสหสัมพันธ์ การสกัดตัวประกอบ และค่าคะแนน
ความสำคัญในการพัฒนา แลวนำมาจัดกลุ่มตำบลตามค่าคะแนนความสำคัญด้วยวิธี Histogram
ซึ่งจะสามารถแบ่งพื้นที่ออกเป็น ๖ กลุ่มด้วยกัน ซึ่งสามารถจะสรุปได้สั้น ๆ ดังนี้

กลุ่มที่ ๑

เป็นตำบลที่สภาพทั่วไปยังคงอยู่ในสภาพป่าตามเทือกเขาสูง
ทางทิศตะวันตกของจังหวัด สภาพพื้นที่โดยทั่วไปไม่เหมาะสม
กับการเกษตรกรรม เนื่องจากมีความลาดชันมากมีที่ราบน้อย
เหมาะจะเป็นพื้นที่อนุรักษ์ให้คงสภาพป่าที่อุดมสมบูรณ์เพื่อเป็น
แหล่งต้นน้ำที่สำคัญของจังหวัดและของภาค

กลุ่มที่ ๒, ๓, ๔

สภาพโดยทั่วไปของทั้ง ๓ กลุ่มนี้ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ เป็น
ที่ราบริมทะเลและที่ราบตอนกลางของจังหวัด พื้นที่มีความ
อุดมสมบูรณ์เหมาะสมกับการเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ จึงจัด
ว่าเป็นพื้นที่เกษตรกรรมที่สำคัญของจังหวัด มีทั้งพื้นที่บนแผ่นดิน
ใหญ่และเกาะในทะเล ซึ่งพื้นที่ในทะเลมีศักยภาพในการพัฒนา
เป็นแหล่งท่องเที่ยวสูงอีกด้วย พื้นที่บนแผ่นดินใหญ่มากเคย
อยู่ในเขตแทรกซึมของยูทอลการรายคอมมิวนิสต์ ได้แก่ พื้นที่

ในเขตอำเภอทนม, บ้านตาขุน, คีรีรัฐนิคม, พระแสง, เวียงสระ, กาญจนดิษฐ์, คอนสัก, บ้านนาสาร, เคียนซา, บ้านนาเค็ม และพื้นที่นอกเขตแทรกซึมได้แก่ พื้นที่ในเขตอำเภอเมือง, พุนพิน, ไชยา, ทาฉาง, ทาชนะ ซึ่งลำดับการพัฒนาจะลดหลั่นกันไปกลุ่มของค่าคะแนนการพัฒนา

กลุ่มที่ ๕, ๖

เป็นกลุ่มพื้นที่ที่มีสภาพการพัฒนาดีกว่าพื้นที่อื่น ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น มักจะเป็นตำบลที่อยู่ในเขตที่ชุมชนเมืองขยายตัวออกไปจึงมีความพร้อมในด้านสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และจะทำหน้าที่ในการกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่ชนบทโดยรวม และมีศักยภาพในการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมสูง ซึ่งจะรับวัตถุดิบจากพื้นที่ข้างเคียงมาใช้ในการแปรรูป

๖.๓ ปัญหาหลักของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๖.๓.๑ ปัญหาคานกายภาพและสิ่งแวดล้อม

๖.๓.๑.๑ ปัญหาอุทกภัยจากแม่น้ำตาปีและแม่น้ำพุมดวง อย่างฉับพลันในฤดูฝน ซึ่งพื้นที่ถูกน้ำท่วมอย่างเรื้อรังจากแม่น้ำตาปีมีบริเวณ ๑๓๐ ตารางกิโลเมตร และจากแม่น้ำพุมดวงอีก ๔๐๐ ตารางกิโลเมตร ทั้งนี้รวมเอาพื้นที่ที่ถูกน้ำท่วม เนื่องจากน้ำทะเลหนุนด้วยพื้นที่ประสบอุทกภัยจะอยู่ในเขตอำเภอพุนพินเป็นส่วนใหญ่

๖.๓.๑.๒ ปัญหาการตกตะกอนจากแม่น้ำตาปีและแม่น้ำพุมดวง บริเวณปากอ่าวบ้านคอนทำให้อ่างน้ำดื่มเขื่อนการคมนาคมขนส่งทางน้ำทำได้ยากลำบาก ต้องใช้งบประมาณในการขุดลอกร่องน้ำเป็นจำนวนมาก และเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้ไม่สามารถใช้ท่าเรือท่าทองได้เต็มที่

๖.๓.๑.๓ ปัญหาทรัพยากรป่าไม้ จังหวัดสุราษฎร์ธานีประสบปัญหาการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าไม้และป่าชายเลน เพื่อต้องการไม้มีค่าและที่ดินทำกิน ผลจากการบุกรุกทำลายป่าส่งผลถึงสมดุลธรรมชาติและระบบนิเวศน์ อันอาจเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่เกิดน้ำท่วมอย่างฉับพลัน และสภาวะฝนแล้งในบางท้องที่พื้นที่ป่าไม้ถูกบุกรุกทำลายมากได้แก่ เขตอำเภอทาชนะ, ไชยา, ทาฉาง, ทนม, คีรีรัฐนิคม, บ้านตาขุน, กาญจนดิษฐ์, บ้านนาสาร และ

เวียงสระ ส่วนบริเวณที่มีการบุกรุกป่าชายเลนเพื่อใช้เป็นพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้แก่เขต อำเภอลำตาบาก, ท่าฉาง, กาญจนดิษฐ์ และคอนสัก

๖.๓.๒ ปัญหาโครงสร้างเศรษฐกิจและการผลิต

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ที่มีความอุดมสมบูรณ์ กล่าวคือ สมรรถนะที่ดินส่วนใหญ่ของจังหวัดเหมาะสมกับการปลูกพืชยืนต้นและข้าว มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่สามารถจะพัฒนาเพื่อการเกษตรและการพลังงานได้ มีทรัพยากรแร่ธาตุอยู่หลายชนิด รวมทั้งความได้เปรียบในค่าที่ตั้งซึ่งอยู่กึ่งกลางระหว่างกรุงเทพมหานครกับภาคใต้ตอนบน เส้นทางคมนาคมที่สะดวกสามารถเข้าถึงและติดต่อกับจังหวัดอื่น ๆ ในภูมิภาคได้อย่างสะดวก มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมในระดับนานาชาติ และมีเส้นทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมได้อย่างสูง แต่การประกอบกิจการต่าง ๆ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีก็มีปัญหาในการผลิต ซึ่งปัญหาหลักได้แก่

๖.๓.๒.๑ การเกษตรกรรม ปัญหาสำคัญก็คือ การขาดแคลนระบบชลประทานที่มีประสิทธิภาพและทั่วถึง พื้นที่ในเขตชลประทานทั้งจังหวัดมีเพียง ๑๔,๘๒๕ ไร่ เท่านั้น ปัญหา รองลงมาได้แก่ การไถที่ดินไม่เต็มประสิทธิภาพ ลักษณะการไถที่ดินเป็นแบบหนาแน่นน้อยไม่เป็นระเบียบ และเป็นการขยายพื้นที่เพาะปลูกมากกว่าการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การไถที่ดินในลักษณะนี้มีถึง ๓.๖๕ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๔๕.๕ ของพื้นที่จังหวัดในปี ๒๕๒๕ ซึ่งปัญหาทั้งสองประการดังกล่าวส่งผลให้ผลผลิตต่อไร่ต่ำ

ส่วนทางด้านกรมประมง เนื่องจากความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำตามธรรมชาติลดลง และต้นทุนการทำประมงสูงขึ้นเนื่องจากต้องเดินทางไปจับปลาเป็นระยะทางไกลๆและราคาน้ำมันเชื้อเพลิงสูงขึ้น

๖.๓.๒.๒ การอุตสาหกรรม ปัญหาที่พบก็คือโครงสร้างอุตสาหกรรมของจังหวัดเป็นอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร ซึ่งมีฐาน การผลิตแคบกล่าวคือต้องพึ่งพิงผลผลิตทางการเกษตรไม่กี่ชนิด อาทิ ยางพารา ข้าว สัตว์ทะเล เป็นต้น มีการขยายตัวในระบับต่ำเนื่องจากผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นวัตถุดิบมักจะประสบภาวะขาดแคลน หรือคุณภาพของวัตถุดิบต่ำกว่ามาตรฐาน และปัญหาที่สินค้าอุตสาหกรรมที่ผลิตขึ้นในจังหวัดเป็นสินค้าที่พึ่งพิงตลาดต่างประเทศ และมีการแข่งขันสูง

๒.๗.๒.๓ การท่องเที่ยว จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความสวยงามและดึงดูดใจนักท่องเที่ยวอยู่เป็นจำนวนมาก อาทิ เกาะสมุย หมู่เกาะอ่างทอง เกาะพะงัน วนอุทยานแห่งชาติเขาสก อำเภอบ้านนาเมือง แหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอไชยา ฯลฯ (รายละเอียดแสดงไว้ในข้อ ๒.๑.๖) ซึ่งการท่องเที่ยวในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีปัญหาที่สำคัญคือ ปัญหาในด้านที่ตั้งและการคมนาคม เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งตั้งอยู่ห่างไกลการเข้าถึงทำได้ยากลำบาก ปัญหาการไร้ที่ดินและสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกบุกรุกทำลายความสวยงามไปเป็นอันมาก ปัญหาการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับนักท่องเที่ยว เป็นต้น

๒.๗.๓ ปัญหาโครงสร้างทางสังคมและการบริการขั้นพื้นฐาน

สภาพโดยทั่วไปจะพบว่าความสามารถในการให้บริการทางสังคมและการบริการขั้นพื้นฐานของรัฐยังอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมายหรือมาตรฐานการพัฒนาดังกล่าวในทุก ๆ ด้าน ทั้งการศึกษา การสาธารณสุข การประปา-ไฟฟ้า และเส้นทางคมนาคมที่จะเชื่อมโยงชุมชนเล็กในชนบทเข้ากับศูนย์กลางชุมชนในระดับเมืองและกิ่งเมือง ระบบชุมชนของจังหวัดเป็นศูนย์กลางชุมชนแบบโคเคียว (Primate city) โดยมีเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานีเป็นศูนย์กลางชุมชนที่ใหญ่ที่สุด ศูนย์กลางชุมชนในระดับรองลงมาไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งในขณะเดียวกันอัตราการเพิ่มของประชากรทางชนบทก็สูงมาก จะทำให้สภาพการขาดแคลนบริการขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ยังคงเป็นปัญหาต่อไป จากปัญหาทางด้านอุตสาหกรรมจะเห็นว่าการขยายตัวอยู่ในระดับต่ำทำให้แรงงานส่วนเกินจากสาขาเกษตรกรรมว่างงานมากขึ้น จึงควรจะได้หาแนวทางแก้ไขและวางแผนพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไป

๒.๗.๔ การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

จากสภาพปัญหาที่พบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้นำมาจัดลำดับความสำคัญของปัญหาเพื่อประโยชน์ในการกำหนดแนวทางแก้ไข และแนวทางการพัฒนาตามลำดับความสำคัญและความเร่งด่วนของปัญหาต่อไป (ตามข้อ ๕.๑.๒) ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาที่ควรให้ความสำคัญมากที่สุดก็คือ ปัญหาการอุตสาหกรรมหนึ่งมีฐาน การผลิตและขยายตัวน้อย รองลงมาคือ ปัญหาผลิตทางการเกษตรตกต่ำ การขาดแคลนบริการขั้นพื้นฐานและปัญหาทางด้านการท่องเที่ยว ทั้งสามปัญหาล้วนอยู่ในระดับเดียวกัน ซึ่งผลการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาแสดงไว้ในตาราง ๕.๑

๖.๔ ทิศทางและแผนแผนการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทิศทางและแผนแผนการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในขั้นนี้เป็นการศึกษาแผนพัฒนาจังหวัดช่วงปี ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔ และแผนพัฒนาจังหวัดรายปีในช่วงปี ๒๕๒๖ และปี ๒๕๒๗ ซึ่งพบว่าลักษณะการพัฒนานี้ที่สำคัญคือ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (Social Overhead Capital) โดยเฉพาะโครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคม ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในการพัฒนาจังหวัดในอดีต การแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงทางการเมืองและการก่อการร้าย เมื่อปัญหาทางด้านความมั่นคงคลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้นก็หันมาให้ความสนใจกับการพัฒนาทางด้านอาชีพและรายได้ ฯลฯ ซึ่งรูปแบบของการพัฒนาพบว่าเป็นการพัฒนาที่เร่งสร้างศูนย์กระจายความเจริญสู่พื้นที่ชนบทโดยรวม ปัญหาที่พบในการพัฒนาจังหวัดก็คือ การขาดความต่อเนื่องและการปฏิบัติตามโครงการอย่างจริงจัง เนื่องจากข้อจำกัดในด้านงบประมาณ จากโครงการพัฒนาในช่วงปี ๒๕๒๐ - ๒๕๒๗ จะพบว่าโครงการพัฒนาด้านต่าง ๆ มีผลต่อการพัฒนาพื้นที่ต่าง ๆ กัน ดังนี้

กลุ่มพื้นที่ที่ได้รับโครงการพัฒนามากที่สุด	คือ	อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี, อำเภอพุนพิน
กลุ่มพื้นที่ที่ได้รับโครงการพัฒนามาก	คือ	อำเภอไชยา, อำเภอกาญจนดิษฐ์, และกิ่งอำเภอบ้านนาเดิม
กลุ่มพื้นที่ที่ได้รับโครงการพัฒนาปานกลาง	คือ	อำเภอท่าชนะ, อำเภอคีรีรัฐนิคม, อำเภอพนม, อำเภอบ้านตาขุน, อำเภอพระแสง, อำเภอบ้านนาสาร, อำเภอคอนสัก, อำเภอเกาะสมุย
กลุ่มพื้นที่ที่ได้รับโครงการพัฒนาน้อย	คือ	อำเภอท่าฉาง, อำเภอเคียนซา, อำเภอเวียงสระ, อำเภอเกาะพะงันและกิ่งอำเภอชัยบุรี

ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้วว่า การพัฒนาที่ลักษณะเพื่อสร้างศูนย์ความเจริญ ซึ่งจุดศูนย์กลางการพัฒนานี้คือ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานีและอำเภอพุนพิน ซึ่งเป็นศูนย์กลางการพัฒนาไปยังพื้นที่อื่น ๆ ในจังหวัด โดยมีอำเภอไชยาเป็นศูนย์กลางการพัฒนาในระยะร่องทางข้างหน้า

อำเภอที่จะท้องที่เร่งรัดปรับปรุงการพัฒนา ก็คือ อำเภอเคียนซา อำเภอพนม อำเภอพระแสง และกิ่งอำเภอชัยบุรี

๖.๕ แนวทางการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๖.๕.๑ การพัฒนาโครงสร้างทางกายภาพและเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนาโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการผลิต เน้นการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัดให้ดียิ่งขึ้น เน้นการเพิ่มผลผลิตโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างประหยัดและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยเฉพาะการเพิ่มประสิทธิภาพการไ้ใช้ที่ดิน การพัฒนาแหล่งน้ำ ปรับปรุงขบวนการผลิตหรือวิธีการผลิต และเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้ดีขึ้น สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรมุ่งส่งเสริมให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นเมืองอุตสาหกรรม และศูนย์กลางการท่องเที่ยวในระดับภาค การที่จะสัมฤทธิ์ผลจะต้องมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้ :-

๑) ปรับปรุงโครงสร้างการใช้ที่ดิน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดินและการผลิต ด้วยการทำการเกษตรแบบเข้มข้นตลอดทั้งปี (Intensive Cultivation) ปรับปรุงการพัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทานในระดับไรนา สนับสนุนการใช้พืชพันธุ์ดี สัตว์พันธุ์ดี ซึ่งรูปแบบการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรที่เหมาะสมพิจารณาจากสมรรถนะที่ดิน สภาพการใช้ที่ดิน การศึกษาสภาพการพัฒนาระบบตามบทที่ ๔ ดังนี้

ก. พื้นที่ที่ควรอนุรักษ์ไว้ให้คงสภาพป่าไม้ต้นน้ำลำธาร ซึ่งในพื้นที่รวมถึงพื้นที่ป่าสงวนและพื้นที่ป่าปลูกทดแทนไว้ด้วย ได้แก่ พื้นที่ในเขตอำเภอบ้านตาขุน อำเภอคีรีรัฐนิคม อำเภอพนม อำเภอท่าชนะ อำเภอไชยา อำเภอท่าฉาง อำเภอพระแสง อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอบ้านนาสาร และอำเภอเวียงสระ

ข. พื้นที่ที่เหมาะสมกับการพัฒนาเกษตรกรรม การพัฒนาควรเป็นแบบ Intensive Cultivation การพัฒนาระบบชลประทานจะช่วยส่งเสริมการผลิตข้าวให้เพียงพอบริโภคในจังหวัดได้ พื้นที่ที่เหมาะสมกับการผลิตข้าว ได้แก่ อำเภอไชยา อำเภอท่าชนะ อำเภอท่าฉาง และอำเภอพนมพิณ ส่วนพื้นที่ที่เหมาะสมกับการปลูกพืชยืนต้น และการเพิ่มผลผลิตด้วยวิธีการทำฟาร์มแบบผสมผสาน (Integrated System) ได้แก่ พื้นที่ในเขตอำเภอคีรีรัฐนิคม อำเภอพนมพิณ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี อำเภอบ้านนาสาร อำเภอเวียงสระ อำเภอพระแสง กิ่งอำเภอบ้านนาเดิม และกิ่งอำเภอชัยบุรี

ค. พื้นที่ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง ควรจะกำหนดพื้นที่ไว้แน่นอนเพื่อป้องกันการบุกรุกทำลายป่าชายเลน และหาวิธีทางป้องกันภาวะมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรมไวควย บริเวณที่เป็นเขตส่งเสริมการเพาะเลี้ยงชายฝั่งจะอยู่ในเขตชายฝั่งในอำเภอไชยา อำเภอหาดง อำเภอคอนสัก อำเภอกาญจนดิษฐ์

๒) เร่งรัดพัฒนาการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะสัตว์น้ำที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ซึ่งทำโดยการขยายสถานีเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ เพื่อเริ่มการผลิตหัวอ่อน ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสมัยใหม่ในกวางขวาง ปรับปรุงระบบการขนส่ง และการระวังรักษาสัตว์น้ำเพื่อลดความสูญเสีย โดยสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๓) ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น โดยจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม การเพิ่มการบริการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นบางประการ อาทิ ถนน ไฟฟ้า ตลอดจนมาตรการทางภาษีบางประการ ฯลฯ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการเปิดดำเนินการในจังหวัด ก็คือ

ก. อุตสาหกรรมแปรรูปปลาหมึกแช่เย็น รับวัตถุดิบจากบริเวณที่ราบต่ำตอนกลางที่ตั้งของโรงงานที่เหมาะสมควรจะอยู่ในเขตสุขาภิบาลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ เนื่องจากพื้นที่บริเวณที่ราบต่ำตอนกลางเป็นพื้นที่โคเชคอีพินด์ (Hinterland) ของสุขาภิบาลเวียงสระ และมีเส้นทางคมนาคมเข้าถึงได้สะดวกสามารถขนย้ายวัตถุดิบมาแปรรูปได้ภายในเวลา ๒๔ ชั่วโมง ตามข้อจำกัดของการสะกักน้ำหมึกปลาหมึก

ข. อุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา รับวัตถุดิบจากพื้นที่เพาะปลูกทั่วจังหวัด ที่ตั้งของโรงงานควรอยู่ในบริเวณนิคมอุตสาหกรรมพุนพิน อำเภอพุนพิน

ค. อุตสาหกรรมผลไม้กระป๋อง รับวัตถุดิบโดยเฉพาะอย่างยิ่งเงาะโรงเรียนจากพื้นที่เพาะปลูกในอำเภอม้านทาสาร พุนพิน เวียงสระ ที่ตั้งของโรงงานควรอยู่ในบริเวณเทศบาลตำบลนาสาร เนื่องจากเป็นแหล่งผลิตขนาดใหญ่ แต่ข้อจำกัดที่สำคัญของอุตสาหกรรมประเภทนี้ก็คือ การที่ปริมาณผลไม้มิที่จะเข้าสู่โรงงานมีจำนวนไม่แน่นอน และการที่ออกผลเป็นฤดูกาลทำให้โรงงานไม่สามารถเปิดดำเนินการได้ตลอดปี

ง. อุตสาหกรรมอาหารทะเลกระป๋อง ที่ตั้งโรงงานควรอยู่ในเขตอุตสาหกรรมสุราษฎร์ธานี บริเวณใกล้เคียงกับท่าเรือท่าทองหรือนิคมอุตสาหกรรมพุนพิน

จ. อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างจากแร่ใยหิน ที่ตั้งโรงงานควรอยู่ในเขตสุขาภิบาล
เวียงสระ อำเภอเวียงสระ เนื่องจากอยู่ไกลแหล่งวัตถุดิบและสามารถขนย้ายวัตถุดิบทางรถไฟ
ได้อย่างสะดวก

นอกจากนี้อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระจายสินค้าก็มีอยู่ทางอย่างมากในเขตเมือง
สุราษฎร์ธานี โดยอาศัยความได้เปรียบในค่าทะเลที่ตั้งซึ่งอยู่กึ่งกลางระหว่างกรุงเทพมหานคร
กับภาคใต้ตอนล่าง เส้นทางคมนาคมที่สะดวกเข้าถึงได้ทุกทิศทาง เมื่อได้ดำเนินการสร้าง
ทางสายเชื่อมโยงฝั่งตะวันตกเข้ากับฝั่งตะวันออก (ภูเก็ต-สุราษฎร์ธานี) และโครงการทำเรือ
นานาชาติสุราษฎร์ธานีในอำเภอนนทบุรี ตามโครงการพัฒนาภาคใต้ตอนบน สุราษฎร์ธานี
จะเป็นศูนย์กลางการคมนาคมที่สำคัญแห่งหนึ่งในภาคใต้

๔) วางแผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด คือ เทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี
และชุมชนบ้านหน้าทอน อำเภอเกาะสมุย เร่งรัดการจัดทำผังเมืองรวม แผนพัฒนาชุมชน แผน
หลักการใช้ที่ดินเพื่อป้องกันการบุกรุกทำลายแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการส่งเสริมการประชา
สัมพันธ์การท่องเที่ยว จัดระบบการประสานงานการท่องเที่ยวระหว่างภาครัฐและเอกชนให้มี
ประสิทธิภาพ วางมาตรการในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่การท่องเที่ยว

๕) วางมาตรการในการป้องกันทรัพยากรป่าไม้ แหล่งน้ำ แหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากร
ดิน อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ และเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม
ของจังหวัดในระยะยาว

๖.๘.๒ การพัฒนาโครงสร้างทางสังคมและบริการขั้นพื้นฐาน

๑) เพิ่มโอกาสในการได้รับบริการทางสาธารณสุขขั้นพื้นฐานในเขตชนบทให้ทัดเทียม
กับเมือง อัตราส่วนครูต่อนักเรียนอย่างต่ำ ๑ ต่อ ๒๕ ตามมาตรฐานคุรุสภา โดยเฉพาะใน
พื้นที่กิ่งอำเภอชัยบุรีและกิ่งอำเภอบ้านนาเค็ม รายละเอียดการกระจายอัตราส่วนครูต่อนักเรียน
ในระดับตำบลได้แสดงไว้ในแผนที่ ๕.๘ ซึ่งพบว่ามีความจำเป็นในการกระจายบุคลากรทางการ
ศึกษาอย่างรุนแรงอยู่ ๒๒ ตำบลใน ๑๒ อำเภอ

การสาธารณสุขและอนามัยขั้นพื้นฐานจึงได้รังกำลังแพทย์ทั้งจังหวัดเป็น ๒๒ นาย
ในวันที่ ๒๕๕๕ จัดตั้งหรือยกกระจัดสถานีอนามัยอำเภอขึ้นเป็นโรงพยาบาลชุมชนให้ครบทุกอำเภอ

คือในเขตอำเภอทาดนะ ทาดาง ทอม บ้านตาขุน เคียนซา คอนสัก เกาะพังงัน กิ่งอำเภอบ้านนา
เดิม และกิ่งอำเภอชัยบุรี

จัดสร้างสถานีอนามัยตำบลเพิ่มเติมในเขตตำบลชลดราม (คอนสัก) ตำบลพุนพิน
(พุนพิน) ตำบลเขาหัวควาย (พุนพิน) ตำบลเขาหินเข้ (เวียงสระ) ตำบลพระแสง (บ้าน
ตาขุน) ตำบลพังกาจูณ (ทอม) รวมทั้งสิ้น ๖ แห่ง เพื่อให้ครบทุกตำบล นอกจากนี้ควรจะ
โค่นดำเนินการจัดตั้งกองทุนเวชภัณฑ์หมู่บ้านอีก ๗๕๕ หมู่บ้าน

ขยายงานวางแผนครอบครัวให้กว้างขวางและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อลดอัตราการ
การเริ่มประชากรตามธรรมชาติให้เหลือ ร้อยละ ๑.๕ ในปี ๒๕๖๕

ดำเนินการตามโครงการเข้ามาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ คือ เชื่อมเขื่อนวอถานและเขื่อน
แก่งกรุง รวมทั้งเร่งรัดโครงการพัฒนาไฟฟ้าชนบทของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคและการไฟฟ้าฝ่าย
ผลิต เพื่อให้ครัวเรือนร้อยละ ๔๐ มีกระแสไฟฟ้าในปี ๒๕๕๓

เร่งรัดปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและระบบการจำหน่ายน้ำประปาในเขตชุมชน
โดยเฉพาะเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี และสุขาภิบาลเกาะสมุย

๒) เร่งรัดการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กเพื่อการบริโภคในพื้นที่ที่ประสบภาวะขาด
แคลนน้ำในการอุปโภคบริโภค โดยการขุดเจาะบ่อน้ำบาดาลแทนบ่อน้ำผิวน้ำ การขุดสระหรืออ่างน้ำ
ในพื้นที่อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอบ้านนาสาร อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานีอำเภอเคียนซา อำเภอ
ทาดนะ อำเภอทาดาง อำเภอพระแสง

๓) เร่งรัดดำเนินการก่อสร้างและซ่อมแซมเส้นทางที่ได้เชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้านชนบท
กับชุมชนเมือง สามารถใช้สัญจรได้ทุกฤดูกาลและไครมาครฐาน ๑ กิโลเมตรต่อพื้นที่เพาะปลูก
๑ ตารางกิโลเมตร โดยเฉพาะในพื้นที่อำเภอพระแสง เคียนซา ชัยบุรี บ้านนาสาร เวียงสระ
(แผนที่ ๕.๕)

๔) ส่งเสริมให้ชุมชนสุขาภิบาลแต่ละแห่งมีความสามารถในการพัฒนาท้องถิ่น และ
ทำหน้าที่กระจายบริการไปยังตำบล โดยรอบได้อย่างสมบูรณ์ โดยการเร่งรัดพัฒนาให้สุขา-
ภิบาลมีความพร้อมในการเป็นศูนย์กลางการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ชุมชนเมืองและ
กิ่งเมืองที่ควรจะให้ความสนใจ เนื่องจากมีความพร้อมก็คือ สุขาภิบาลท่าข้าม (พุนพิน) เทศบาล
ตำบลนาสาร สุขาภิบาลบ้านสอง (เวียงสระ) สุขาภิบาลเกาะสมุยและสุขาภิบาลตลาดไชยา

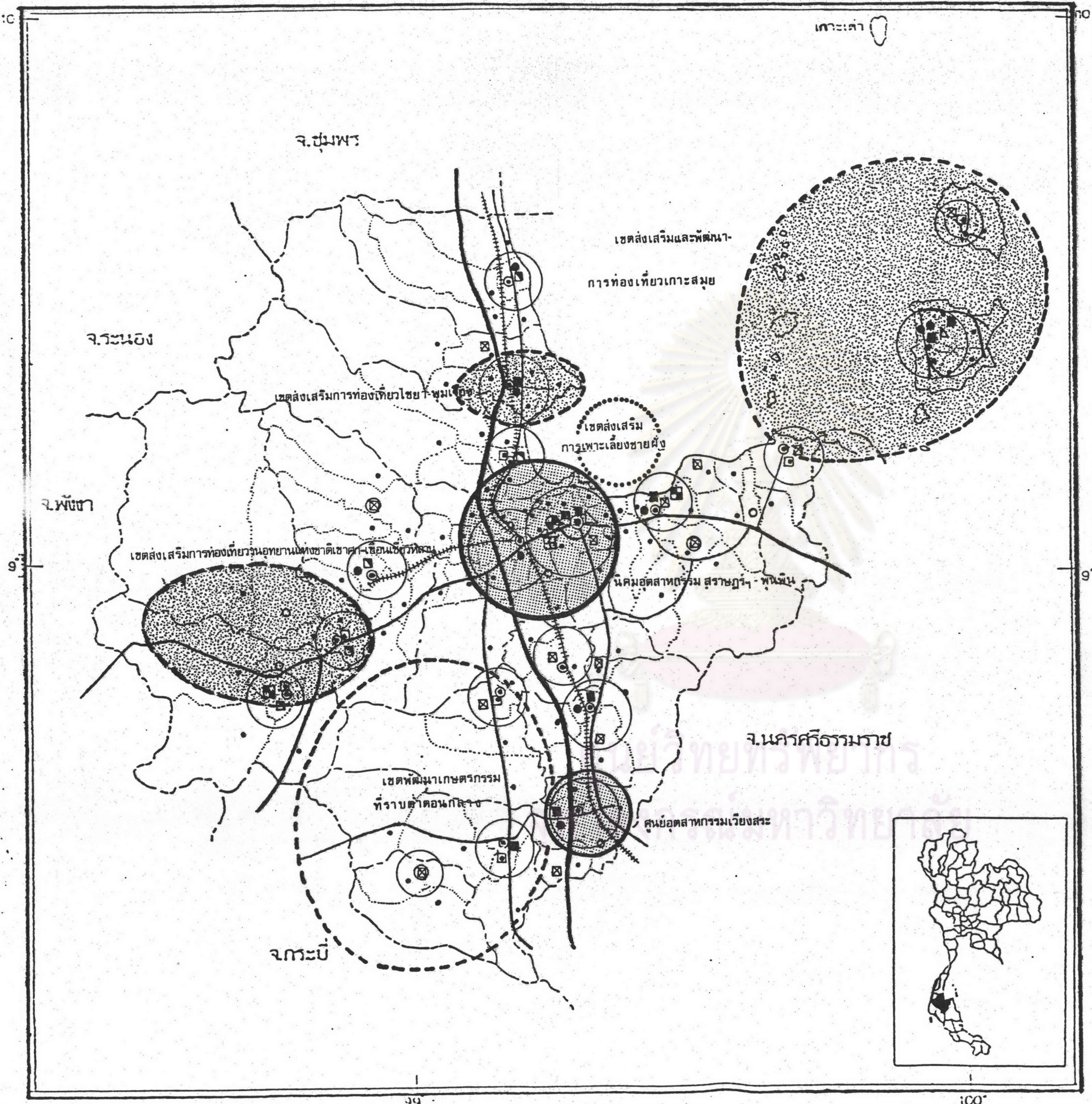
แนวทางการกำหนดแผนโครงสร้าง เพื่อการพัฒนาจังหวัด สุราษฎร์ธานี

แผนที่	แนวก.
๕.๑	สรุปข้อเสนอแนะทางกายภาพ

- การศึกษา**
- ☒ ร.มัธยมศึกษาตอนต้น ⊗ ควบเปิดสอนถึงมัธยมศึกษาตอนต้น
 - ร.มัธยมศึกษาตอนปลาย ⊞ ขยายถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย
- การสาธารณสุข**
- สถานีอนามัย ○ จัดตั้งสถานีอนามัย
 - โรงพยาบาลอำเภอ ⊞ ขยายบริการหรือจัดตั้งเป็นโรงพยาบาลอำเภอ
 - โรงพยาบาลจังหวัด
- อื่น ๆ**
- ⊞ ศูนย์วิจัยทางการเกษตรหรือการประมง
 - ⊞ ศูนย์พัฒนาเทคโนโลยีและมีมือแรงงานเพื่อการอุตสาหกรรม
 - ▷ ศูนย์โทรคมนาคม
- เขตพัฒนาการเกษตรกรรม**
○
- เขตพัฒนาอุตสาหกรรม**
●
- เขตพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว**
⊞
- ศูนย์กลางชุมชนเมืองสำคัญ**
- 1
 - 2
 - 3
 - 4

จังหวัด สุราษฎร์ธานี

๐ ๕ ๑๐ ๑๕ ๒๐ ๒๕ ๓๐ กม.

โดยการเสริมสร้างสมรรถนะของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นในการวางแผน การบริหาร การปรับปรุง โครงสร้างรายได้ของเทศบาลและสุขาภิบาลให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น

๕) ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยการรวมกลุ่มเพื่อการ พัฒนาส่งเสริมบทบาทและหน้าที่ของสภาตำบลในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างจริงจัง โดยหน่วยงาน ของรัฐจะต้องให้ความช่วยเหลือเพื่อให้สภาตำบลสามารถพัฒนาตนเองได้ในอนาคต

๖) พัฒนาหน่วยงานในด้านการวางแผนพัฒนาจังหวัด ทั้งในด้านการจัดทำแผนการ บริหารงาน บุคลากร การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติตามแผน และ การประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจร

๖.๑๐ สรุปแนวทางการพัฒนาและผลที่คาดว่าจะได้รับ

แนวทางการพัฒนาที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดเป็นเพียงข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาใน ขั้นต้น เพื่อเป็นแนวทางให้จังหวัดนำไปปฏิบัติทั้งในระยะต้นและระยะกลาง ข้อเสนอแนะแนว ทางการพัฒนาในที่นี้ได้ทำการศึกษาและพิจารณาจากศักยภาพในการพัฒนาแต่ละด้านของจังหวัด สภาพปัญหาหลักนโยบายในระดักราชชาติและระดับภาคที่เกี่ยวข้องกับจังหวัด โดยคาดว่าจะผลจากการ พัฒนาตามแนวทางดังกล่าวจะมีผลในระยะกลางให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีพัฒนาไปตามศักยภาพและ ทิศทางการพัฒนาที่เป็นอยู่ เพื่อเป็นพื้นฐานการพัฒนาในระยะยาวต่อไป โดยต้องการเน้นให้ เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ-สังคม มุ่งพัฒนาให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นเมือง อุตสาหกรรม (ซึ่งใช้ผลผลิตทางการเกษตรและวัตถุดิบในท้องถิ่นนำมาผลิต) และศูนย์กลางการ พongเที่ยวของภาคใต้ตอนบน อันจะส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางอาชีพของประชากร การจะพัฒนาให้ประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องมีปัจจัยอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย คือ การจัดและ การบริหารองค์กรการพัฒนาจังหวัด การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นให้มากขึ้น และปฏิบัติตามแผนอย่างจริงจังเป็นต้น

หากสามารถปฏิบัติตามแนวทางการพัฒนาที่กล่าวมาข้างต้นจะส่งเสริมให้จังหวัด สุราษฎร์ธานีเป็นเมืองหลักในภาคใต้ตอนบนควบคู่ไปกับจังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะในด้านอุตสาหกรรม บริการ และการท่องเที่ยวในระดับชาติ

ท้ายที่สุดผู้ศึกษาได้พยายามสรุปการพัฒนาทางด้านการกายภาพที่สามารถแสดงออกมา

ในรูปของแผนที่ เพื่อเน้นภาพรวมของการพัฒนาทางด้านกายภาพ โดยในแผนที่ ๖.๑ ได้นำเอาโครงข่ายของถนนและเส้นทางรถไฟสายสำคัญ ซึ่งจะเชื่อมบริเวณต่าง ๆ ภายในจังหวัดเข้าด้วยกันทั้งในปัจจุบันและอนาคต สถานที่ที่ควรจะจัดตั้งหรือขยายสถานบริการต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาล สถานเอนามัย โรงเรียนมัธยม ศูนย์วิจัยและบริการทางการเกษตร ชุมชนขนาดต่าง ๆ และลำดับความสำคัญของชุมชน เพื่อเป็นแนวทางการจัดทำแผนการใช้ที่ดินและการพัฒนาการใช้ที่ดินต่อไป

อนึ่งในการศึกษาค้างนี้ ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำอันมีประโยชน์อย่างยิ่งจากคุณไพบุลย์ กาญจนทฤทัย ซึ่งท่านเป็นผู้อำนวยการกองผังภาค สำนักผังเมือง ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำว่า ในการศึกษาเพื่อวางแผนโครงสร้างเพื่อการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีในครั้งนี้ ถ้าหากได้มีการศึกษาถึงแบบแผนความสัมพันธ์ระหว่างชนบทกับเมืองทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วัฒนธรรม วัฒนธรรม ก็จะช่วยให้งานวิจัยในครั้งนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่เนื่องจากข้อจำกัดในด้านงบประมาณ และเวลาในการดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้จึงทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้ แต่ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาในส่วนนี้ จึงใคร่จะเสนอแนะให้ผู้ที่จะทำการศึกษาในเรื่องนี้ต่อไปน่าจะให้ความสนใจและดำเนินการศึกษาในส่วนนี้เพื่อความสมบูรณ์ของงานที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย